

alle Uoverensstemmelser imidlertid nødvendigvis skyldes Fejl — der kunne være mere eller mindre tilgivelige —, vilde det være aldeles uforsvarligt at lade alle uopklarede Overskud gaa i vedkommendes egen Lomme og derved faktisk honorere begaaede Fejl, medens man paa den anden Side vilde løbe den Risiko, hvis Statskassen dækkede Manglerne, at et Greb i Kassen af en uærlig Kontorbetjent kunde blive opgivet som en Mangel, der vilde have en vidtløftig Undersøgelse til Følge, men nødvendigvis maatte resultere i, at der forelaa en uopklaret Mangel, hvorefter vedkommende officielt vilde faa Beløbet tilkendt.

Sluttelig skal man tilføje, at da Fejltællingsgodtgørelse i sin Tid blev indført for nogle enkelte københavnske Postekspedienters Vedkommende, blev denne Godtgørelses Indførelse motiveret ved — jfr. i saa Henseende Anmærkningerne til Forslag til Finansloven for 1881—82, Rigsdagstidende Tillæg A. Side 311 —, dels at Fejlregninger som Følge af Bytninger eller Tilbagebetalinger paa større Pengebeløb vare uundgaelige, og dels at Postfunktionærer, der modtage Forsendelser til Afsendelse, let ere udsatte for pekuniære Tab ved Fejltaksninger.

Hvad det første Argument angaar, gælder det ikke alene for alle Postfunktionærer, der have Indleveringstjeneste, men ogsaa for de mange Postbude, der flere Gange daglig udbetale betydelige Postanvisnings- og Postopkrævningsbeløb. Disse Funktionærer maa tilmed ofte besørge Udbetalingerne paa Trappegange og i Entreer, hvor de ifølge Sagens Natur have langt besværligere ved at komme til de Byttepenge, som de nødvendigvis maa medbringe, end fornævnte Funktionærer have ved at komme til de dem betroede Byttepenge. Endvidere løbe ligeledes alle Landpostbude, der have baade Ind- og Udbetalinger, ogsaa en Risiko ved Bytning af Penge og sætte faktisk undertiden Penge til. Fejltællingsgodtgørelse er, saa vidt Departementet bekendt, dog vist aldrig tænkt udvidet til Postbudene og Landpostbudene, omend det her omhandlede Argument har en vis Vægt overfor dem.

Hvad „Pengetilsætning ved Fejltaksning“ angaar, skal man bemærke, at der nu gennem Udfærdigelse af Godtgørelsesattest er givet Adgang til at faa Erstatning for de ved Fejltaksning indløbne Fejl.

P. A. Jerichow.

V. Munck.

Til Finansministeriet.

45) *Samme Konto.* Udvalget har modtaget følgende:

Indenrigsministeriet. København, den 9. December 1911.

Hoslagte fra Dansk Postforening modtagne Andragende vedrørende den Posttjenestemænd tillagte Fejltællingsgodtgørelse undlader man ikke at tilstille det ærede Finansudvalg.

JENSEN-SØNDERUP.

Til Folkeetingets Finansudvalg.

C. L. Lage.

Bilag.

Dansk Postforening.
Bestyrelsen.

København, den 6. December 1911.

Til Regering og Rigsdag.

Den i Forslag til Finanslov for Finansaaret 1912—13 Side 598 indeholdte Bemærkning vedrørende Konto B. 6. 9., der er saalydende:

„I Overensstemmelse med det i Finanslovkommissionen derom indeholdte Forslag er Beløbet nedsat med 12,000 Kr., der hidtil har været bevilget som Fejltællingsgodtgørelse til forskellige Posttjenestemænd.“